

ДАМЯН ДАМЯНОВ
НАД ТЕФТЕРЧЕТО НА
ЛЕВСКИ

chitanka.info

...А страничката, види се, е мокра...
Какво? Сълза? Кал? Кръв?... Листът мълчи.
Нима е плакал тъкмо той? Жестоко!
Нима е носил кал — тъй чист дълбоко?
Той — чистият, с безсълзните очи?
Чия ли кал — ако е кал? — сребриста
светлее в жълтеникаво клише?
Чия ли кръв е капнала на листа?
Чия ли мръсна болка свети чиста
по пътя му към свято то възже?
Какво е питал с този вик, раздърпан
в шест букви с питанки накрая? И плачът
пелин ли жъне с четирите си сърпа,
които карат всеки да изтръгне?
Подир „Народе????“ И мълчат! Мълчат!
Какъв „народ“? И кой „народ“? проклето
възже от Къкрин до София виси!
Какъв народ бе племето, което
тъй не успя от двацет заптиета
единствения — него — да спаси?
Къде се беше изпокрил? Къде бе
се поприбрал на топло и добре,
та не можеш на оня вълчи хребет
една потеря малка да издебне?
А тръгнал бе за него той да мре!...
За същия... Един от двацет воден.
Един измежду цял народ „свещен“...
От четири страшни питанки прободен,
и днес кърви духът ми цял — „Народе????“

*Ни глас, ни образ... Питанките — в мен!
И, грях — не грях, ги вадя и се кръстя —
под тях, прости ми, Боже, лик личи:
ни турчин див, ни оня чер поп Кръстьо...
А ти, народе мой, и чист, и мръсен,
на онова възже го окачи!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.